

Sajarah Sing Kapendem saka Ayat Patang Puluh — Angka Pitu

Sewelas lan Rong Puluh Loro

Jeff Pippenger

2026-04-04

Daniel pasal sewelas ayat nembelas lan ayat rong puluh loro kalorone cocog karo undhang-undhang Minggu sing bakal enggal rawuh. Kawujudan ayat sepuluh ing taun 1989 nuntun marang Perang Ukraina ing taun 2014, kaya dene diwakili déning kawujudan perang Raphia saka ayat sewelas ing taun 217 SM. Ayat sewelas nganti ayat nembelas uga padha karo ayat sewelas nganti ayat rong puluh loro; mulane, sajarah sing kasamar saka ayat patang puluh, kaya dene diwakili ing ayat sewelas nganti nembelas, uga diwakili minangka sajarah ayat sewelas nganti rong puluh loro. Sajarah sing kasamar saka ayat patang puluh diwakili déning ayat sewelas nganti rong puluh loro.

Bab Sebelas nganti Rong Puluh Loro

Sajarah kang kaumpet iku uga diwakili ana ing pasal sewelas nganti rong puluh loro saka Purwaning Dumadi, Matius, Wahyu, lan The Desire of Ages. Papat seksi saka pasal “sewelas nganti rong puluh loro” mau selaras karo sajarah kang kaumpet, amarga sajarah kang kaumpet iku yaiku ayat sewelas nganti rong puluh loro ing Daniel sewelas. Pusère papat seksi mau tansah ngenali pratandha prejanjian, diwiwiti saka prejanjian pati kang diwakili déning Nimrod ing pasal sewelas Purwaning Dumadi lan dipungkasi karo sundelé Roma ing pasal pitulas kitab Wahyu.

Pitung Welas

Kajaba Matius, para saksi papat mau ngenali pasal pitulas minangka titik tengah saka mangsa wektu sing digambarake déning wong-wong mau. Angka pitulas uga kapanggih kaping telu ing telung ramalan rong atus sèket taun sing diwiwiti ing 457 SM, 64, lan 1776. Loro saka garis-garis wektu mau, (sing kapisan lan sing pungkasan) nandhani sawijining titik tengah nalika garis kapisan saka 457 SM rampung ing 207 SM lan garis pungkasan saka 1776 rampung ing 2026. 207 SM ana ing antarane perang Raphia lan Panium, lan 2026 iku mangsa tengah jabatan présidhèn pungkasan saka Amerika Sarékat.

Ing sajroning telung garis wektu rong atus seket taun, Ptolemaios mrentah pitulas taun. Ana pitulas taun ing antarane 313 lan 330 ing garis Nero lan ana pitulas taun ing antarane perang Raphia ing 217 SM lan perang Panium ing 200 SM. Telu saka papat seksi ing pasal sewelas nganti rong puluh loro nandhani titik tengahé sing pas ana ing pasal pitulas. Mulané, sajarah sing kasingid ana ing ayat patang puluh kaawakili ing ayat sewelas nganti rong puluh loro ing pasal sing padha, lan papat seksi saka pasal sewelas nganti rong puluh loro selaras karo ayat-ayat iku mau. Kawujudan saben-saben saka telung wangsit 250 taun mau selaras karo

sajarah sing padha iku. Titik tengah ditekanaké minangka tetenger dalan, lan mligi ditandhani minangka pralambang prejanjian lan meterai umat Allah.

Daniel Rolas

Ayat pitu, sewelas, lan rolas saka Daniel pasal rolas ngenali mangsa pungkasan panyegelané wong satus patang puluh papat ewu. Ayat pitu ngenali tanggal 31 Dhésèmber 2023, ayat rolas ngenali tanggal 18 Juli 2020. Panyebaran ing ayat pitu sing rampung ing tanggal 31 Dhésèmber 2023, kang wis diwiwiti ing tanggal 18 Juli 2020, dipralambangaké ana ing alfa lan omega saka telung ayat wektu kenabian sing dumunung ing Daniel rolas. Ayat tengah saka 1.290 taun ngenali sajarah saka 1989 nganti ukum Minggu sing bakal enggal teka minangka 30, lan banjur 1.260 nganti pungkasaning mangsa pituwasing manungsa. Telung puluh taun makili umuré kalungguhan imam saka wong satus patang puluh papat ewu, lan 1.260 taun ngetipifikasi patang puluh loro sasi simbolis saka Wahyu telulas.

Ramalan kaping pindho ngenani 30 sing diterusaké déning sèwu rong atus suwidak taun iku minangka pralambang ramalan prajanjian kaping pindho saka Abraham lan Paulus, yaiku 400 lan 430 taun. Titik tengah saka telung ayat wektu ing Daniel rolas nggambaraké pambrontakan saka aksara kaping telulas, nalika uga nekanaké prajanjian lan panyegelan tumrap satus patang puluh papat ewu. Telung ayat iku uga salaras karo sajarah kang kapèndhem, lan nambahi sawijining paseksi manèh tumrap penekanan yèn titik tengah iku minangka pralambang saka prajanjian.

Mangsa Semi lan Gugur

Kanthi sadaya garis punika, kita kedah nyakup tigang seksi saking pésta semi lan gugur ingkang kapanggih wonten ing Imamat kalih dosa tigang, ingkang dipasaraké lan dipun-gabung kaliyan mangsa Pentakosta wonten ing sajarah salib. Ing ngriku, babipun inggih punika kalih dosa tigang, ingkang dados pralambang pakaryan panebusan Kristus. Bab punika kapérang saking patang dosa sekawan ayat, kanthi pralambang makili 22 Oktober 1844. Tanggal 22 Oktober makili 22 dinten wonten ing wulan Oktober, kawiwitan saking dinten kapisan lan kapungkasi wonten ing dinten kaping kalih dosa kalih, mekaten ndhèrèk pratandha aksara Ibrani. Wulan Oktober dados wulan kaping sedasa, lan menawi dipunpingaken kaliyan dinten kaping kalih dosa kalih, asilipun 220.

Ing tanggalan Ibrani, dina kaping sapuluh ing sasi kapitu iku Dina Pangruwatan Dosa, lan sapuluh ping pitu iku pitung puluh, minangka pralambang wekdal pangadilan sih-rahmat. Rong ewu telung atus taun iku rampung ing taun 1844 nalika malaékat katelu rawuh, kaya sing dipralambangaké déning dekret katelu kang miwiti mangsa iku. Ana pitung puluh minggu sing wis katetepaké minangka wekdal pangadilan sih-rahmat kang nalika semana diparingaké marang Israèl harfiah kuna ing wiwitaning 2.300 dina, lan ing pungkasaning dina-dina iku, mangsa pangadilan sih-rahmat tumrap Israèl rohani modhèren diwakili déning dina kaping sapuluh ing sasi kapitu, kang padha karo pitung puluh. Tanggal 22 Oktober 1844 mratandhani kanthi pralambang dhawuh Minggu kang bakal enggal rawuh,

lan ana ing kono pitung puluh taun pralambang wekdal pangadilan sih-rahmat tumrap Adventisme Dina Kapitu rampung, kaya dene tumrap wong-wong Yahudi nalika Stéfanus dirajam nganggo watu.

1844 makili sawijining periode nalika ana loro malaekat teka, sing kapindho nalika kuciwa kapisan lan sing katelu nalika kuciwa gedhé. “44” makili sawijining piweling rangkep loro, kaya sing digambarake déning ayat kaping patang puluh papat saka Daniel sewelas bab ngenani pawarta saka wetan lan saka lor. Imamat selikur telu dumadi saka patang puluh papat ayat sing mbagi pésta-pésta suci dadi mangsa semi lan mangsa gugur. Patang puluh papat ayat kasebut makili sawijining piweling rangkep loro. Kaloro mangsa kasebut diwakili déning rong puluh loro ayat saben-sabené, mula loro-loroné, yaiku pésta-pésta mangsa semi lan mangsa gugur, makili rong puluh loro aksara ing tanggalan Ibrani. Nalika loro seksi sing dumadi saka rong puluh loro ayat kasebut digandhengake bebarengan karo mangsa Pentakosta, iku ngasilake sawijining kerangka telung langkah.

Lelangkah kapisan iku minangka sawijining pratandha dalan kang kawangun saka telung pérangan kang banjur katut déning limang dina, kaya dene pratandha dalan kang pungkasan saka telu pratandha dalan mau. Pratandha dalan kang ana ing tengah iku yaiku telung puluh dina piwulang adu pasuryan déning Kristus marang wong-wong kang lagi kaurapi dadi imam kanggo paladosan ana ing pasamuwan kang menang. Imamat rong puluh telu selaras karo sajarah kang kasimpen ing ayat patang puluh.

Titik-tengah

Titik tengah saka runtutan Purwaning Dumadi bab sewelas nganti bab selikur loro iku ana ing bab pitulas, yaiku ing papan nalika langkah kapindho saka prajanjian telung-langkahé Abraham lan pratandha tetak kasunatan ditetepaké. Pusat pas saka kabèh ayat sing dumunung ing bab sewelas nganti selikur loro iku yaiku Purwaning Dumadi 17:22:

Nanging prejanjian-Ku bakal Daktetepake karo Ishak, kang bakal dilairake Sarah kanggo kowe ing wektu iki ing taun ngarep. Sawisé Panjenengané rampung ngandika karo Abraham, Gusti Allah minggah nilar dheweke. Purwaning Dumadi 17:22.

Gusti Allah wiwit ngandika marang Abraham ing ayat kapisan lan mungkasi pawicantenipun ing ayat kaping selikur loro, mulane sakabèhé dialog bab prajanjian tetak punika katata ing sajroning konteks kenabian saking aksara Ibrani ingkang cacahipun selikur loro, déné tema saking selikur loro ayat punika inggih ritus tetak, ingkang kedah kalampahan ing dinten kaping wolu. Pusat utawi titik tengah saking pérangan Kitab Purwaning Dumadi punika inggih sesambetan prajanjianipun Gusti Allah kaliyan setunggal atus patangdasa sekawan ewu, kados ingkang kawewahan déning prajanjian tetakipun Abraham. Titik tengah saking larik bab-bab Kitab Purwaning Dumadi wiwit bab sewelas dumugi bab selikur loro inggih bab pitulas, lan titik tengah mutlak saking bab punika inggih ayat kaping selikur loro, nalika Gusti Allah mungkasi pawicantenipun bab prajanjian kaliyan Abraham, saéngga nempataken titik tengah punika ing sajroning konteks aksara Ibrani ingkang cacahipun selikur loro. Titik tengah saking selikur loro ayat punika,

mesthinipun, inggih ayat kaping sewelas.

Lan kowé kudu nyunati daging kulupmu; lan iku bakal dadi tandha prajanjian antaraning Aku lan kowé. Purwaning Dumadi 17:11.

Titik tengah saka patang pérangan ing pasal sewelas nganti rong puluh loro ing Kitab Suci nyakup telung ayat kanggo ngrampungaké pamikiran saka titik tengah kasebut.

Iki prejanjian-Ku, kang kudu koktetepi, antaraning Aku lan kowé lan turunmu sawisé kowé: saben bocah lanang ing antaramu kudu disunat. Lan kowé kudu nyunat kuluping dagingmu; lan iku bakal dadi tengering prejanjian antaraning Aku lan kowé. Lan sing umuré wolung dina kudu disunat ing antaramu, saben bocah lanang ing sajroning turun-temurunmu, iya sing lair ana ing omahmu, utawa sing koktuku nganggo dhuwit saka wong manca, kang dudu saka turunmu. Purwaning Dumadi 17:10–12.

Token iku pratandha, kang nggambarake sawijining panji. Wacana iki nyariosaken bab panji, yaiku wong satus patang puluh papat ewu. Anak lanang iku kudu disunat nalika umuré wolung dina, kaya dene prejanjian Nuh ana gandhèngané karo wolung jiwa ing prau, mangkono migunakaké angka wolung kanggo nyambungaké prejanjian Nuh karo prejanjian Abraham. Wong-wong iku kudu dadi wong Filadelfia, amarga wong-wong mau kudu disunat, kang déning Paulus dipratélakaké minangka lambang panyaliban daging. Nalika daging kasalib, Kaallahané Kristus ana ing njero, lan gabungan iku dadi panji; awit kaya kang dipratélakaké déning Sister White, “Nalika wataké Kristus katuduhaké kanthi sampurna ing anak-anak-Né, Panjenengané bakal rawuh bali kanggo wong-wong mau.”

“Watak manungsa iku rusak dening dosa, lan kanthi adil diprasetyani paukuman déning Allah kang suci. Nanging wis katetepaké panyedhiyan tumrap wong dosa kang mratobat, supaya lumantar pracaya marang pangruwating dosa déning Putraning Allah kang ontang-anting, dhèwèké bisa nampa pangapuraning dosa, oleh kabeneraké, nampa pangangkatan dadi anak ing kulawarga swarga, lan dadi ahli waris Kratoning Allah. Owahing budi pekerti katindakaké lumantar pakaryaning Roh Suci, kang makarya marang manungsa, nanduraké ing sajroning dhèwèké, manut karsa lan idinane supaya prakara iku katindakaké, sipat anyar. Citra Allah kawalèkaké marang nyawa, lan saben dina dhèwèké dikuwataké lan dianyari déning sih-rahmat, sarta saya suwe saya kasagedaké kanthi saya sampurna ngemupratakaké wataking Kristus ana ing kabeneran lan kasucèn sejati.

“Lenga ingkang sanget dipunbetahaken déning tiyang-tiyang ingkang dipungambaraken minangka para prawan gemblung punika, sanès bab ingkang saged dipunsèlèhaken namung wonten ing njawi. Piyambakipun kedah nglebetaken kayektèn punika dhateng papan suciing nyawa, supados kayektèn punika saged ngresiki, nyaring, lan nyucekaken. Inggih sanès tiori ingkang dipunbetahaken déning piyambakipun; nanging piwulang-piwulang suci saking Kitab Suci, ingkang sanès piwulang-piwulang ingkang boten mesthi lan kapisah-pisah, nanging kayektèn-kayektèn gesang, ingkang nyakup kapentingan langgeng ingkang mapan wonten ing Kristus. Wonten ing Panjenenganipun wonten tatanan pepak saking kayektèn ilahi. Kaslametaning nyawa, lumantar pracaya

dhateng Kristus, punika dhasar lan cagak ing kayektèn. Tiyang-tiyang ingkang nglampahi iman sejati dhateng Kristus nedahaken punika lumantar kasucèning watak, lumantar mituhu dhateng angger-anggeripun Allah. Piyambakipun mangertos bilih kayektèn kados wonten ing Gusti Yesus punika ngantos swarga lan nglimputi kalanggengan. Piyambakipun mangertos bilih wataking tiyang Kristen kedah nggambaraken wataking Kristus, lan kebak sih-rahmat lan kayektèn. Dhateng piyambakipun dipunparingaken lenga sih-rahmat, ingkang njagi pepadhang ingkang boten naté pejah. Roh Suci wonten ing manahing tiyang pitados damel piyambakipun sampurna wonten ing Kristus. Sanès pratandha ingkang cetha bilih satunggaling jaler utawi estri punika tiyang Kristen namung awit piyambakipun nedahaken raos ingkang jero nalika wonten ing kaanan ingkang nggegirisi. Tiyang ingkang kados Kristus gadhah unsur ingkang jero, mantep, lan lestantun wonten ing nyawanipun, nanging ugi gadhah raos bab kasèktanipun piyambak, lan boten kapilut tuwin kesasar déning Iblis, sarta boten dipundadosaken kumandel dhateng dhirinipun piyambak. Piyambakipun gadhah kawruh bab pangandikanipun Allah, lan mangertos bilih piyambakipun aman namung manawi nyèlèhaken astanipun wonten ing astanipun Yesus Kristus, lan nyekel Panjenenganipun kanthi teguh.

“Watak kababar lumantar sawijining krisis. Nalika swara kang temen-temen nguwuhaké ing tengah wengi, ‘Lah, pangantèn lanang teka; metua padha nemoni Panjenengané,’ para prawan kang padha turu mau tangi saka sare, lan katon sapa waé kang wis nyawisaké dhiri kanggo prastawa iku. Loro-loroné kaget tanpa samesthiné, nanging sing siji wus siyaga kanggo kaanan darurat, déné sing sijiné katemokaké tanpa pepayadan. Watak kababar déning kahanan. Kaadaan darurat ngetokaké logam sejati saka watak. Sawijining bilai kang dumadakan lan ora kinira-kira, kadukaan merga kélangan, utawa krisis, sawijining lelara kang teka tanpa dinyana, utawa kasangsaran, sawijining prakara kang ndadèkaké jiwa adhep-adhepan karo pati, bakal ngetokaké kaanan batin sejati saka watak. Bakal kababar apa ana utawa ora ana percaya sejati marang prasetyaning pangandika Allah. Bakal kababar apa jiwa iku disangga déning sih-rahmat, apa ana lenga ana ing wadhah bebarengan karo damar.”

“Mangsa-mangsa panggodhèn rawuh marang saben wong. Kados pundi tindak-tanduk kita nalika ana ing sangisoré pangriksan lan pambuktènipun Gusti Allah? Punapa damar kita padha mati? utawi taksih kita tetep njagi supados murub? Punapa kita sampun siyap ngadhepi saben kaanan darurat lumantar sesambetan kita kaliyan Panjenengané ingkang kebak sih-rahmat lan kayektèn? Gangsal prawan wicaksana boten saged maringi watakipun dhateng gangsal prawan bodho. Watak kedah kawangun déning kita minangka pribadi-pribadi piyambak. Watak boten saged dipindhahaké dhateng tiyang sanès, sanadyan sing gadhah karsa ngurbanaké dhiri. Kathah prakawis ingkang saged kita tindakaké tumrap siji lan sijiné salebeting sih-kawelasan taksih lumampah. Kita saged makili wataking Kristus. Kita saged maringi pepènget ingkang satuhu dhateng para tiyang ingkang klèru. Kita saged ngramut, ngreksa, sarta nyaruweki kalawan sakehing kasabaran lan piwulang, ndadèkaké piwulang-piwulang Kitab Suci ngantos dumugi ing manah. Kita saged maringi pangraos simpati ingkang medal saking manah. Kita saged ndedonga sesarengan lan tumrap siji lan sijiné. Lumantar gesang kanthi

ngati-ati, lumantar njagi pacelathon ingkang suci, kita saged maringi tuladha bab kados pundi saprayoginipun tiyang Kristen; nanging boten wonten tiyang ingkang saged maringi cetakan watakipun piyambak dhateng tiyang sanès. Sumangga kita nggatèkaké kanthi temen kasunyatan bilih kita badhé kaslametaké, boten minangka golongan-golongan, nanging minangka pribadi-pribadi. Kita badhé diadili miturut watak ingkang sampun kita wangun. Mbebayani sanget menawi nglirwakaké nyawisaké jiwa tumrap kalanggengan, sarta nundha damel tentrem kaliyan Gusti Allah ngantos nalika sampun wonten ing ambang pejah. Lumantar tindak-tanduk gesang padintenan, lumantar roh ingkang kita pratélakaké, kita netepaké nasib langgeng kita. Sing setya ing prakawis ingkang alit, ugi setya ing prakawis ingkang ageng. Menawi kita sampun ndadosaké Kristus dados tuladha kita, menawi kita sampun lumampah lan makarya kados dene Panjenengané sampun maringi tuladha lumantar gesangipun piyambak, kita badhé saged ngadhepi prakawis-prakawis nggegirisi ingkang badhé tumiba ing pengalaman kita, lan ngandika saking manah, ‘Dudu karsaku, nanging karsanira ingkang kalampahan.’”

“Ing mangsa pacoban, yaiku mangsa kang saiki kita uripi, kita kudu kanthi tentrem nyemak syarat-syarat kaslametan, lan urip miturut katemtuan-katemtuan kang katata ana ing pangandikaning Allah. Kita kudu ndhidhik lan nglatih dhiri kita, saben jam lan saben dina, lumantar tatatertib kang tliti, supaya nindakaké saben kuwajiban. Kita kudu dadi kenal marang Allah lan marang Gusti Yesus Kristus kang wis diutus déning Panjenengané. Ing saben pacoban, dadi hak istimewa kita kanggo nyuwun marang Panjenengané kang wis ngandika, ‘Muga-muga wong iku nyekel kekuwatan-Ku, supaya anggoné rukun karo Aku; lan wong iku bakal rukun karo Aku.’ Gusti ngandika yèn Panjenengané luwih kersa maringi kita Roh Suci tinimbang para wong tuwa maringi roti marang anak-anaké. Mulané, ayo kita nduwèni lenga sih-rahmat ana ing wadhah kita bebarengan karo lampu-lampu kita, supaya kita aja ketemun ana ing antarané wong-wong kang kagambaraké minangka prawan-prawan bodho, kang ora siyap metu nyongsong pangantèn lanang.” Review and Herald, September 17, 1895.

Panji saka saratus patang puluh papat ewu, kang dilambangaké déning sunaté Abraham lan wolung jiwa ing dhuwur pethi, yaiku para prawan wicaksana ing pasemon iku, kang kanthi sampurna nggambarake wataké Kristus ing krisis sing enggal rawuh. Pancen wis trep manawa Sister White nutup pérangan iku kanthi nyebut Yesaya, awit iku sawijining wacana kang kanthi langsung ngrujuk marang mangsa panyegelané saratus patang puluh papat ewu.

Ing dina iku padha tembangna tumrap dheweke: Kebon anggur anggur abang. Aku, Pangeran Yehuwah, njaga iku; saben wayah Aku bakal nyirami; supaya aja ana sing ngrusak iku, Aku bakal njaga iku rina lan wengi. Bebendu ora ana ing Aku; sapa kang bakal masang eri lan grumbulan eri nglawan Aku ana ing perang? Aku bakal nerobos ing antarane mau, Aku bakal ngobong mau bebarengan. Utawa supaya dheweke nyekel kakuwatan-Ku, supaya bisa gawé tentrem karo Aku; lan dheweke bakal gawé tentrem karo Aku. Panjenengane bakal ndadèkaké wong-wong kang asalé saka Yakub njupuk oyod; Israèl bakal mekar lan metu pucuké, lan ngebaki salumahing jagad karo woh. Apa Panjenengane wis nggebag dheweke kaya Panjenengane nggebag wong-wong sing

nggebag dheweke? utawa apa dheweke dipatèni miturut patènan wong-wong sing dipatèni déning dheweke? Kanthi ukuran, nalika iku metu tuwuh, Paduka bakal ngadhepi iku; Panjenengane nahan angin kasaré ing dinané angin wetan. Mulané, kanthi iki pialaning Yakub bakal karesiki; lan iki kabèh wohé kanggo nyingkiraké dosané; nalika dheweke ndadèkaké kabèh watu mesbèh kaya watu kapur kang digebugi nganti pecah-pecah, wit-witan pangurbanan lan reca-reca ora bakal ngadeg manèh. Nanging kutha kang santosa bakal dadi sepi, lan papan padunungan bakal ditilar lan katinggal kaya ara-ara samun; ana ing kono pedhèt bakal mangan, ana ing kono uga bakal mapan, lan bakal ngentèkaké pang-pangé. Nalika pang-pangé wis garing, iku bakal dipathoki; para wanita teka lan ngobong iku; awit iku sawijining bangsa kang tanpa pangerten; mulané Panjenengane kang nitahaké wong-wong mau ora bakal ngasihani wong-wong mau, lan Panjenengane kang mbentuk wong-wong mau ora bakal maringi sih marang wong-wong mau. Yesaya 27:2–11.

Ing “dina angin wetan,” nalika kaluputané Yakub lagi diresiki, lan golongan liyané saka “umat kang tanpa pangerten” lagi diklumpukake lan diobong, iku yaiku wektu panyegelané satus patang puluh papat ewu. Ing mangsa iku, sapa waé sing kepéngin gawe katentreman karo Kristus bisa nindakaké mangkono, nanging obah-obahan pungkasan iku lumaku kanthi cepet.

Para imam kudu wis umur telung puluh taun nalika wiwit ngladèni, lan wong satus patang puluh papat ewu iku para imam karajané Pétrus sing mbabaraké prajanjian anyar karo Gusti Allah ing dina-dina pungkasan.

Kowé uga, kaya watu-watu urip, padha katata dadi omah kasukman, dadi imam-imam suci, supaya nyaosaké kurban-kurban kasukman, kang katampa dening Allah lumantar Gusti Yesus Kristus. 1 Petrus 1:5.

Para imam wis disiapake kanggo ngladosi sajrone upacara pengurapan wolung dina; mula, angka wolung iku minangka pralambang kaimaman kang katetepake lumantar pengurapan, kang ana ing sajroning pethi prajanjian.

Gada Harun

Kaimaman kang katetepaké saka antarané wong satus patang puluh papat ewu kaawakili ana ing sajroning pethi prajanjian déning tekené Harun kang metu tunas. Nalika tekené Harun metu tunas, iku maringi pambédan antarané Harun lan teken-teken liyané saka taler-taler Israèl kang ora metu tunas. Ing Kitab Suci, udan iku kang njalari tanduran metu tunas.

Kabeh para nabi ngandharake bab dina-dina wekasan, mula teken keimamané Harun nggambarake pengurapané satus patang puluh papat ewu ing sawijining kaanan sing salaras karo Élia ana ing Karmèl lan kaum Millerit ing taun 1844. Iki ngrembug prakara nalika ana bédané sing cetha antarané piwulang udan pungkasan sing bener lan sing palsu. Pamisahan iku ditetepaké déning Yoèl nalika dheweke nandhani manawa “anggur anyar” kapatèn saka salah siji golongan. Golongan sing “anggur anyar”-é kapatèn saka cangkeme iku yaiku

wong-wong mendemé Éfraim miturut Yesaya. Wong-wong mau uga yaiku wong-wong sing nyalahaké para murid minangka wong mendem ing dina Pentakosta, lan wong-wong mau iku para pambrontak taun 1888, sing ngetutaké para leluhuré, yaiku para pambrontak taun 1863. Kabeh garis ramalan mau salaras karo garis sing diandharaké déning Sister White minangka dumadi nalika jagad nyumurupi yèn Adventisme wis ngerti bab bal-balan geni ing Nashville kira-kira satus rong puluh lima taun suwéné lan ora ngandika apa-apa.

8, Wolung puluh lan 81

Cacah telung puluh lan cacah wolu iku minangka pralambang kaimamaning satus patang puluh papat ewu, kang dadi panji ing dina-dina wekasan, kang nggambarake gegandhènganing Kadewatan lan kamanungsan. Cacah wolu iku prasepuluhaning cacah wolung puluh, yaiku cacah wolung puluh imam gagah prakosa kang bebarengan karo Imam Agung nglawan Raja Uzia, sing nyoba ngunjukaké menyan ana ing papan suci. Wolung puluh siji nggambarake Kadewatan kang kagandhèng karo kamanungsan sajroning konteks kaimamaning pasamuwan kang menang. Riwayat pambrontakané Uzia nyambungaké kaimaman wolung puluh siji iku ing sajroning krisis kang satemené selaras karo pambrontakané Ptolemeus sawisé perang Raphia. Kabèh para nabi nandhai dina-dina wekasan, mulané kaimamaning Kadewatan kang kagandhèng karo kamanungsan, yaiku kaimamaning pasamuwan kang menang kang dumadi saka wolung puluh imam manungsa lan siji Imam Agung Ilahi, katandhani ana ing sajarah kang diwiwiti ing taun 2014 nalika Perang Ukraina kawiwitan.

Bab tengah saka garis rolas pasal ing Purwaning Dumadi yaiku pasal pitulas. Ayat tengah saka garis rolas pasal iku yaiku ayat rong puluh loro. Ayat rong puluh loro nandhani sawijining pungkasan kang cetha saka sawijining pacelathon antarane Gusti Allah lan Abraham kang diwiwiti ing ayat siji, mula ngenali ayat rong puluh loro minangka pungkasan saka sawijining garis kenabian kang ngemban tandha astane rong puluh loro aksara abjad Ibrani. Ayat tengah saka garis rong puluh loro ayat iku yaiku ayat sewelas, kang ing gantine uga dadi tengah saka telung ayat kang nandhani panji saka wong satus patang puluh papat ewu. Mula, ayat sewelas iku dadi tengah saka telung ayat kang béda, lan ayat sewelas ngandhut kayektèn utama ora mung saka rong puluh loro ayat iku, nanging uga saka telung ayat kang dadi papan panggonane, mula ngenali ayat sewelas lan rong puluh loro minangka wiwitan lan pungkasan saka pamikiran utama. Mangkono, ayat sewelas nganti rong puluh loro ing pasal pitulas iku dadi tema utama saka pasal sewelas nganti rong puluh loro.

Pérangan tengahing pasal sewelas nganti rong puluh loro ing kitab Matius iku pasal nembelas.

Panjenengané banjur dhawuh marang para sakabate, supaya aja padha nyritakake marang sapa waé manawa Panjenengané iku Yesus Sang Kristus. Matius 16:20.

Kaya dene ing titik tengah Purwaning Dumadi, ayat kaping rong puluh nandhani pungkasaning sawijining pacelathon tartamtu kang diwiwiti ing ayat kaping telulas nalika Kristus lan para sakabat rawuh ing Kaisarea Filipi.

Nalika Gusti Yesus rawuh ing tlatah Kaisarea Filipi, Panjenengane ndangu marang para sakabate, pangandikane, “Miturut tembung wong, Aku, Putraning Manungsa iki, sapa?” Para sakabat banjur mangsuli, “Sawetara wong ngarani Panjenengan Yohanes Pembaptis; ana uga sing ngarani Elia; lan liyane maneh Yeremia, utawa salah siji nabi.” Panjenengane ngandika marang wong-wong mau, “Nanging miturut panemumu, Aku iki sapa?” Simon Petrus mangsuli lan matur, “Panjenengan iku Sang Kristus, Putraning Allah kang gesang.” Gusti Yesus banjur paring wangsulan marang dheweke, “Rahayu kowe, Simon Barjona, amarga dudu daging lan getih sing nyumurupi marang kowe bab iku, nanging Rama-Ku kang ana ing swarga. Lan Aku uga ngandika marang kowe, manawa kowe iku Petrus, lan ana ing sandhuwuring watu karang iki Aku bakal ngedegake pasamuwan-Ku; lan gapuraning neraka ora bakal bisa ngalahake iku. Lan Aku bakal maringi kowe kuncining Kratoning Swarga; lan apa wae kang kokiket ana ing bumi bakal kaiket ana ing swarga; lan apa wae kang kokuwalake ana ing bumi bakal kauwalake ana ing swarga.” Sawuse iku Panjenengane dhawuh kanthi temen marang para sakabate, supaya aja padha nyiritakake marang sapa wae manawa Panjenengane iku Yesus Sang Kristus. Matius 16:13–20.

Raphia lan Panium

Dudu mung perangan tengah ing Injilé Matius nggambaraké sawijining pacelathon lan pokok perkara sing béda, nanging kaya déné pralambang prajanjian saka paseksèn Purwaning Dumadi cocog karo perang ing Raphia, pacelathon ing Matius dumadi ing Kaisaréa Filipi, yaiku Panium. Panium ing ayat kaping limelas saka Daniel bab sewelas iku titik tengah saka runtutan rolas bab ing Matius, lan Raphia ing ayat kaping sewelas saka Daniel bab sewelas iku titik tengah saka runtutan rolas bab ing Purwaning Dumadi.

Rong atus sèket taun sing diwiwiti ing 457 SM rampung ing 207 SM, titik tengah antarané Raphia ing ayat sewelas lan Panium ing ayat limelas, yaiku papan pratandha tetak Abraham lan pangakuning Pétrus bab Sang Mesias padha ketemu. Ing garis kitab Matius, Pétrus lagi neksèni pangakoné marang pangenalané bab Kristus, Putraning Allah, nalika Panjenengané dibaptis.

Simon tegesé “wong kang ngrungokaké,” lan Barjona tegesé “putrané manuk dara.” Simon iku wong kang ngrungokaké pawarta bab baptisané Kristus, nalika Sang Roh Suci tumurun awujud manuk dara. Baptisané Kristus iku nglambangaké 11 Agustus 1840, nalika malaékat kang gagah prakasa saka Wahyu sepuluh tumurun. Malaékat kang padha iku uga tumurun ing 9/11. Pétrus makili wong-wong kang ngakoni 9/11 minangka pawarta panggulawenthah tumrap generasi saka satus patang puluh papat èwu.

Pétrus makili wong-wong sing migunakaké methodologi garis ing sadhuwuring garis. Dhèwèké iku “putrané” manuk dara, mula minangka putra, kanthi simbolis dhèwèké makili generasi pungkasan. Pétrus iku lambang generasi pungkasan, lan kanthi penomoran simbolis saka jenengé dhèwèké makili satus patang puluh papat éwu. Pétrus makili generasi pungkasan sing ngrungokaké piwulang bab pangwasa nalika Kristus muncul ing garis kenabian. Pétrus ngenali piwulang sing ana gandhèngané karo baptisané Kristus, lan mulané

Pétrus bisa ngenali Yésus minangka Kang Kang Dilumuri, yaiku Mesias ing basa Ibrani lan Kristus ing basa Yunani. Pétrus makili wong-wong sing mangertèni yèn malaékat saka Wahyu wolulas sing tumurun ing 9/11, uga wis tumurun ing 11 Agustus 1840. Pétrus makili wong-wong sing mangertèni 9/11 minangka tandha dalan sing mung bisa ditegakké déning paseksèn saka loro utawa telung garis.

Pengakené Pétrus iku yèn 9/11 nandhani tekane bilai katelu, yaiku pekabaran pangujian kanggo generasi pungkasan. Pengakon iku dadi papané owahing jeneng. Abraham ana ing Rafia lan Pétrus ana ing Panium, sakdurungé salib. Ing antarané Panium lan salib, Pétrus bakal ngunjungi Gunung Transfigurasi. Ana ing Panium Simon diowahi dadi Pétrus nalika dhèwèké ngaturaké pengakoné ngenani pekabaran pangujian kanggo generasiné. Kanggo wong satus patang puluh papat èwu, pekabaran pangujian iku yaiku Islam saka bilai katelu kang teka ing sajarah kenabian nalika 9/11.

Wiwitaning pangujian tumrap Adventisme diwiwiti nalika 9/11, lan ing pungkasaning pangujian Adventisme, pesen Islam saka bilai katelu nedahaké kapan lan ing ngendi asmane Simon diganti. Pesen kang dipunmangertosi déning Pétrus ing pungkasan, kang dipratandhani déning pesen 9/11 ing wiwitan, yaiku pesen kang sampun dibeneraké bab fireballs saka Nashville. Ing kono riyaya kalasangka tumeka bebarengan karo minggahing panji lan lawang kang katutup saka Dina Pangruwating Dosa.

Kita bakal nerusaké prekara-prekara iki ing artikel sabanjuré.